

ALT A BORDIÐ. ALLAN SANNLEIKAN

Ríkisumboðsmaðurin avreiður — yvir lögmannin — embætismannaskriv til »Knud Danaás«t og lögmannsverjarar — uttan tó at kunna rongja eitt einasta orð av míni frágreiðing í læknamálinum

Ílla eru teir nú farnir lögmaðurin og »Dagblaðsmenninir«, tá teir kenna seg nýddar at fara so við sannleikanum og nýta tilík ókvæmisorð, sum nú »Dagblaðið« gartar móti mær og Einari Waag.

Men runublökin verða teimum so mikið meiri til minkingar, tá ið almenningurin fær stundir at fáa skil á, hvussu ógrundað, ósatt og illavordið »Dagblaðið« skrivur sum málagn fyri Kr. Djurhuus lögmann.

Tað svik, sum lögmaðurin, Hákon Djurhuus og teirra fylgisneytar hava latið komið til sjóndar móti fólkinum í Norðoyar læknadömi er í sær sjálvum so grímt og grovt, at ongar »mannövrur«, »taktikkur« at royna at fjala aðalkjarnuna í málinum við at oysa upp við heilum og hálvum ósannindum um nakað annað, ið lítið og einki hevur við málið at gera, kunna hjálpa.

Aydúkingin er fullkomin, men enn ikki komin öllum til fullan kunneika.

Men teir sleppa ikki undan.

Fólk eiga nú rætt til allan sannleikan.

Vit halda okkum iðhvussu er ikki longur eiga rætt til at eira monnum, so bera seg at.

Lat meg taka upp fautr:

Enn hevur ikki LÖGMAÐURIN, heldur ikki FLOKKSFORMENNINIR ella LANDSLÆKNIN ella NAKAR av teimum mongu vitnum, ið vóru til fundar avsannað tað, sum er aðalkjarni í öllum stríðnum, nevniliga,

at vararíkisumboðsmaðurin Elkar-Hansen segði úti í Tinganesi, meðan nevndu harrar vóru til stæðis, at ríkisstjórnin eftir umstøðunum var gingin við til at góðtaka tilboðið, uppskotið til Norðoyingar.

Her steintigur »Dagblaðið«. Her steintiga lögmaðurin og hansara fylgisneytar!

Hví?????

Hetta er jú aðalkjarnin!!!!

At ganga uttan um henda veruleika, at tíga her er at fjala sannleikan.

At oysa upp við ljótasta briksli og beinleidis ósannindum og viljeiðingum og tala um nakað annað, ger missgerðingina so mikið ljótari og grimari.

Men teir góðu harrar tíga her, tí teir kenna á sær, at verður hesin sannleiki at standa fólki greiður, verður svik teirra og ósannindisatburður at fella teir eidarleyst í fólksins eygum.

Hvussu kunnu teir forsvara at hava felt uppskotið hjá javnaðarmonnum og sjálfstýrismonnum, um tað verður fólki fullkomuliga greitt,

at tilboðið júst forútsætt eina ting-samtykt og ríkisstjórnar góðtaking av eini broyting av læknaskipanini fyri

Norðoyar læknadömi soleiðis sum sett varð fram á tingi í uppskotinum frá okkum ??????

Ómöguligt!!!!

Sannleikin er, at teir, sum vóru við til at seta fram tilboðið til Norðoyingar, men noktaðu at fremja ta neyðugu broyting av læknaskipanini, eru einki minni enn ORÐ. OG LYFTISSVIKJARAR Í STÓRUM STILI YVIR FYRI NORÐOYINGUM.

SUM TILÍKIR STANDA LÖGMAÐUR, LANDSTÝRISMAÐUR HÁKUN DJURHUUS OG TEIRRA FYLGISNEYTAR.

Men hetta skal fjalað við út frá lögmannsboðum (frættum) og við at fáa ongan minni enn lagsmannin Vagn-Hansen ríkisumboðsmann at avreiða sær — yvir lögmannin — eitt brot úr skrivi frá vararíkisumboðsmanninum Elkar-Hansen og so gera burtur úr fjøður 5 hönur.

Ríkisstjórnarinnar vælvild skal fjalað.

Tað er lívið um at gera.

Skyldin skal leggjast har niðri.

Tað er meiri enn forvitnisligt og sigur frá mongum, at ríkisumboðsmaðurin ikki aftrar seg at avreiða embætismannaskriv fyri at tjena lögmanni, »Dagblaðsmonnum« og öllum teirra liði í stríðnum móti javnaðarmonnum Einari Waag og undirskrivaða!

Merkiligt at harra Vagn-Hansen ríkisumboðsmaður vil spæla við at gera ríkisstjórnina til »busseman«, syndabukk. Merkiligt at hann ger tað, sjálvt um hann hevur svarið fóstbroðraskap og gjørt dýra blóðblanding við teir gævu afturhaldsmakkarar sínar.

Tað er ikki lukkuligur kærleiki, hann hevur til mannin hin »steyrrætta« og »Dagblaðsins« lot frá danevang.

Ber til seinri at koma aftur til henda kærleika.

Men harra ríkisumboðsmaður Vagn-Hansen, allar súðir eru ikki syftar — haðani hevur áður ikki bara lotað, men blást ein ódnarstormur móti »gamle Danmark«.

Fyri okkara javnaðarmanna skuld, kunnger bara öll embætismannaskriv, tó ikki so lumpisliga í brotum sum nú seinast í »Dagblaðnum«.

Men harrarnir Vagn-Hansen, ríkisumboðsmaður Kristjan Djurhuus, lögmaður undir veigjarskjóli av »Dagblaðnum«

Hetta brotið úr tæmastamannabrevinum broytir ikki eitt einasta orð av teirri frágreiðing, eg havi givið.

Vararíkisumboðsmaðurin skrivur, um rætt er upptikið, at uppskotið er skrivað á ríkisumboðsmannaskrivstovu, Ein vátan!!!!

Vararíkisumboðsmaðurin noktar ikki, at hann og hansara tveir fulltrúar vóru mæd til hjálpar at seta uppskotið saman sum tað lögröðisliga átti at ljóða fyri at vera samsvarandi við tað, ið ætlanin var, at tingið skuldi samtykkja, um Norðoyingar tóku við. Og hann vil aldri nokta tað!

BÁÐIR FULLTRÚARNIR EINS OG VARARÍKISUMBOÐSMAÐURIN SJÁLVUR VIJLA IVALEYST FEGNIR VANGA, AT TEIR EFTIR ÁHEITAN FRÁ MÆR HJALPTI OKKUM AT SETA UPPSKOTIÐ SAMAN. TÍ TAÐ GJØRDU TEIR, OG TAÐ VILDU TEIR GJØRT FYRI EINHVÖNN.

Tá ið henda jättania fyriliggur — verður ikki mín frágreiðing av avvarandi avsannað fyriliggur hon — er einki eftir av fjøðurini, at tað einasta ið hent var, var, at Dam hevði fingið nakað avskrivað.

At vararíkisumboðsmaðurin yvir fyri mæd undirstrikaði, at uppskotið stóð fyri okkara rokning, og at hann yvirhøvur ikki kundi vera við til at seta nakað fram uttan nýggjar samráðingar við landsstýrið o. a. havi eg so lýðiliga, sum sigast kann hildið fram áður. Tak t. d. hetta petti í eini grein míni:

»... at hann (vararíkisumboðsmaðurin Elkar-Hansen! blstj.) ella hansara kantór tók heldur ikki ábyrgdina fyri fremjanini av uppskotinum, sum gjørt var eftir javnaðarflokksins áheitan til at seta fram (til tess hevði ríkisumboðið ikki haft stundir til at nýggja at samráðast við avvarandi myndugleikar sum landsstýrið o. a.)«

Uppskotið var okkara og ikki sett fram av nökrum öðrum — og vit bóðu ikki vararíkisumboðsmannin vera við. Men tað var sum áður sagt sett fram samsvarandi tað lyfti, sum var givið Norðoyingum í tí tiltaki tilboðnum.

Aftaná ta stóðu, sum lögtingið hevði tikið við at avvísa Norðoyingum, kundi vararíkisumboðsmaðurin ikki uppá forhönd rokna við öðrum, enn tí, sum fyrilá frá lögtingsins síðu. At lögtingið og teir ymsu myndugleikarnir vóru við forútsætt av ríkisstjórnarinnar viðvirkan. Hetta skiltu eingir betri enn vit.

MEN VARARÍKISUMBOÐSMAÐURIN HEVUR ONGATÍÐ SAGT, AT RÍKISSTJÓRNIN VILDI FALLA FRÁ SINUM TILSAGNI, UM HINIR PARTARNIR — HER LANDSTÝRIÐ OG LÖGTINGIÐ — STÓÐU VIÐ TEIRRA LYFTI. TEIRRA TILBOÐI.

Og eg kenni meg alvísan í, at ríkisstjórnin vildi hildið sítt lyfti, um lögtingið broytti læknaskipanina, soleiðis sum vit skutu upp, og sum tilboðið forútsætti.

Tað er ein ill gerð móti Danmark, ein ring umboðsmannagerð, at vera við til at seta málið so á hövðið, at nú

skal tað eita, at einki kundi henda Norðoyinganna ynski til frama, tí tað skuldi standa í botni í Danmark.

Nei! Tað stóð ikki í botni í Danmark. Men her!!!!

Lat tað sigast so greitt, at eingin skal misskilja tað:

Javnaðarmenn og sjálfstýrismenn settu uppskot fram fyri at undirstrika, at vit vildu halda orð, og fyri kortini at royna, um lögmaður, lögtingsformaður, Hákon Djurhuus landsstýrismaður og flokksformaður við fylgismonnum kortini ikki fóru at kveppa seg við at bróta orð sítt og halda allar og öll í Norðoyar læknadömi fyri gjöldur.

Lögmaður og landsstýrið, lögtingsins meirlutaflakkar aftraðu seg ikki við at bróta sítt orð og vera svikjarar móti fólkinum í Norðoyar læknadömi. So illa eru vit farnir her á landi!

Teir royndust illa.

Ríkisstjórnin varð ikki roynd. Men uttan mun til ríkisumboðsm. Vagn-Hansens makkaraskap við »Dagblaðið«, lögmannin og fylgi kenni eg meg vísan í, at ríkisstjórnin, annaðhvørt hon æt Erik Eriksen ella Hans Hedtoft, vildi staðið við sítt orð.

Framhald)

7. oktober 1953. P. M. Dam.

Norðoyingar . . .

Framhald av 1. síðu.

Hetta uppskotið var nógv meiri radikalt og vittgangandi enn Robert Jøensens og mitt, ið loysti knútin bara við, at Halvorsen fór í læknafelagið og E. R. Nielsen fekk eitt nógv betri sjúkrahús at arbeiða á enn Klaksvíkar sjúkrahúsið.

Uppskotið at taka burtur treytirnar at vera læknafelagslimur fyri at vera sjúkrahúsvirlækni var sjálvandi einans grundað á at leggja tað soleiðis til rættis, at Halvorsen kundi verða sjúkrahúslækni.

Og tað merkiliga var, at ikki bara ríkisumboðsmaðurin, mena landsstýrið, sjúkrahússtýrið og flokksformenninir sögdu seg at ganga við til hetta uppskotið. Og fáir mundu gruna ella illgitt, at ikki allir fult út stóðu aftanfyri uppskotið.

Men tá ið menn komu saman úti í Tinganesi aftaná svarið frá Norðoyingum uppá tilboðið, sögdu teir uppsendu læknarnir, at teir vildu ikki verið farnir norður uttan vissu fyri, at Halvorsen ikki kom aftur.

Hetta kom setta ríkisumboðsmanninum, mær og öðrum dátt við.

Lögmaður Krístan Djurhuus hevði verið í ministerinum fyri at samráðast um læknamálið, og hann kom upp við læknunum.

Nú er spurningurin: hevur hann verið við til hesa avtalu við læknarnar Toft og Bang ??????

Er tað nakað, sum avsannar hetta? ?????

Norðoyingar hava so sanniliga haft setta sansin í ordan, tá ið teir sögdu nei takk og ikki lótu seg . . .

Á Tvöroyri, tann 4.10.1953.

P. M. Dam.